

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az eperjesi „Széchenyi-kör“ és a „sárosmegyei gazdasági egyesület“ közlönye.

Szerkesztői iroda és kiadó-hivatal:

főutca, 328-ik szám alatt,

az Eperjesi Bankegylet könyvnyomda-helyiségeiben.

ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény, valamint előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre 4 frt.
Félévre 2 „
Negyedévre 1 „

Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapesten és Bécsben, G. L. Daube m. Frankfurtban.

HIRDETÉSI DÍJ:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyílttér minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adtak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtnak el.

Egy röpirat, melyből sokat tanulhatunk.

Minap „A német cultura befolyása Magyarországra“ című kitűnő röpirat jelent meg Budapesten Bárczi Iván tollából.

E röpirat kivonat tartalmának az „Eperjesi lapok“ hasábjain való megismertetésére az vezérelt bennünket, hogy emlékeztessük a t. olvasó közönséget azokra az eszmékre, melyeket néhány évvel ezelőtt ugyane lapban már egyszer felszínre hoztunk, s melyek miatt igaztalan megtámadások keserű, de e téren már megszokott labdacseit kellett nyeljesnünk; hogy kimutassuk, miszerint nemcsak mi gondolkozánk jóval előbb a röpiratban kifejtett sok dolog fölött helyesen, hanem hogy még manap is kénytelenek a mélyebben látók feljajdulni azon rombolás miatt, melyet a germanismus hazánkban jelenleg is üz; hogy a német cultura polypja ma ép oly nagy mértékben, vagy talán még jobban, hálózza be fojtólag testünket, mint évek előtt.

Azért érdekelni fogják bizonyára a t. olvasókat a röpiratban elszórt eszmék, melyeknek igazságát még a legoptimistikusabb ember is kénytelen elismerni, ha csak szikrányi hazafiság lakik is benne; annyival inkább, mert vidékünkre, felső Magyarországra, a német cultura befolyása elvitáztatlanul nagy.

A 112. lapra terjedő röpirat beosztása a következő: Bevezetés, melyben a mostani politikai és társadalmi állapotok éles körvonalakkal ecsetelvék; ezután következik négy fejezetben magának a fölvetett tételnek megoldása, mely rendkívül sok tanulságot tartalmaz, mint azt az alábbi kivonatos tartalomtól látni fogjuk.

A bevezetésben elmondja szerzőnk, hogy, míg nyugaton a társadalmi kérdések megvitatása számot tevő tényező, addig nálunk nagy ritkán vágja fejszét valaki ilyenmü merész vállalatba. Tanúsítja ezt azon körülmény is, hogy a társadalmi élet egyes problémáival foglalkozó munka is már évekkel ezelőtt jelent meg. Nem csoda, mert ilyen fejtegetéseket nemcsak maga a nagy közönség, hanem a hírlapirodalom is némi bizalmatlansággal szokott fogadni. S ez gyakran jogosult is, a mennyiben megessik, hogy az állapotokat nem úgy adja elő, a mint azok vannak, hanem e helyett úgy vázolja azokat az író, a mint maga látja, felfogja és megítéli. Nem is lehet tehát feltűnő, ha író s közönség között nincs meg ama viszony, melynek jól rendezett államban és társadalomban szilárd alapokon kellene nyugodnia.

A politikai téren semmi magasabb eszme nem szolgál vezérül; parlamentarizmus életünk holmi apró-cseprő, gyakran lényegtelen dolgok fölötti meddő vitába fullad. A pártokat nem fenséges célok elérésére irányított törekvések választják el egymástól és szölitják a küzdelem terére, hanem az egoizmus bűzös lehellete, az irigység minden haladást lenyűgöző bilircse stb. Szóval „a politikai vezéreszmék letűnő félben vannak, társadalmiak pedig nem váltották fel azokat s ez oka annak, hogy a magyar társadalom elemeire szétesve, ma gyöngébb, tehetetlenebb, mint valaha volt.“ Továbbá „a tulajdon védelmének érzete meglazult; a politikai események diskutálása a municipiumok terneiben nagy gyermekek számára rendezett és megtűrt játékká lett; az önkormányzat maholnap képtelenségekre vezet, mert meghagyják neki a roszt, s elveszik tőle a jót; a polgár nem érezheti tulajdonát biztonságban az állammal szemben, mely tetszése szerint nyirbálhatja azt meg; a corruptio szálai keresztül kasul szövődnek az egész társadalmon; az uszora és szédelgés a legjobban elzárt ládához is kulcsot készít; a polgár nem vallhatja magáénak a politikai érdekeket, melyeknek intézésénél szavát s véleményét se egyenkint, se összeségben nem hallgatják meg, sőt elveszik tőle a priori a jogot is, hogy nézeteiket nyilváníthasson; a csonka önkormányzat körében a magát érvényesíteni kívánó vélemény táromlyog, mint a támasz nélküli folyondár; a kincstárral való összeütközéseiben közigazgatási bíróság hiányában túrnie kell a polgárnak, mint bírás-

kokod és döntés és tulajdon fölött azon közeg, mely peres fél gyanánt áll vele szemben s a corruptioval, az uszorával és szédelgéssel szemközt tehetetlenül kénytelen vesztegelni.“ stb. Innen a meddőség, a közöny, a tehetetlenség, a sülyedés politikai életünkben ép úgy, mint társadalmunkban. A tulajdon társadalmi eszméje napról napra gyengül; a közös nemzeti érdek egyesítő kapcsa lépten-nyomon lazul.

E bevezető, tájékoztató sorok után áttér szerzőnk az első fejezetre, melyben „Magyarország viszonyát a cultura irányában“ veszi boncolókés alá.

Közművelődési politikánk a lehető leggyaralóbb, határozatlan, rendszeretlen, mint ezt a többi közköztudatunk terén van alkalmunk tapasztalni, melyre vonatkozólag, igaz ugyan, hogy a közönség tájékoztatására megalkotják nagy bölcsen a statisztikai adatokat, mint üres számokat, de a mi fő volna, a minék a belső lényegét, t. i. az irányt és szellemet, kellene feltüntetnie, azzal adósok maradnak; pedig, teszi hozzá az író, 12 év óta legtöbbet és leghasznosabbat a közköztudat terén műveltünk. Mint állhatnak a dolgok másutt!

Ennek, az államhatalom s ezzel együtt a társadalom ingadozásának, az okosan lékező és céltudatos irányító politika hiányának tulajdonítható, hogy míg „az utolsó 12 évben culturában erősödött; nem erősödött, sőt tetemesen hanyatlott Magyarországon a nemzeti szellem.“

Pedig a két fogalomnak, hogy anyagi és szellemi jólétünk emelkedjék, szorosan egyesülnie kell; mert kölcsönös viszonyosságuk, bármint tagadják némelyek kétségbevonhatatlan.

A cultura nem egyéb, mint „a társaságban élő emberek szellemének főlénye a természeti erők fölött, a mennyiben e főlény közértékűeknek elismert vívmányokban nyilvánul.“ A társaságban élő emberek összege pedig egy-felől a nemzet. S hogy mi a nemzet, könnyen megadhatjuk rá a feleletet, valamint ebből folyólag azt is, hogy „a cultura ápolására és fejlesztésére az összes társasági alakulatok közt legalkalmasabb, mert legtartósabb a nemzet.“ Ezért kell nekünk oda törekednünk, hogy nemzeti jellegünket szentül őrizzük, mert ettől függ létjogosultságunk, fennmaradásunk; legyen minden törekvésünk nemzeti, ez vezéreljen minden alkotásunkban, mert „Magyarországon a culturesmél önálló fejlődésének első és mulhatatlan előfeltétele az erős nemzeti szellem;“ e nélkül világtörténelmi missiónk örökké elérhetetlen maradand, holott e missio teljesítésében rejlik nemzetünk lételemének jogosultsága. A magyar népnek meg kell valamennyi nemzetiség feletti fölényét tartania, azt lépten-nyomon érvényesítenie, mert csak így felelhet meg világtörténelmi jelentőségének. „Ezért kell Magyarországon a közművelődés nemzetközi feladatai miatt nemzeti szellemnek uralkodnia,“ azért kell nálunk a culturának ily irányban ápolatni.

Küzdünk kell tehát a létért, mert ez alól egy nemzet sem vonhatja ki magát, hacsak tényező akar maradni az embercsalád tömegében. A mint Aegyptom, Görögország, Italia kifáradtak a küzdelemben, azonnal bekövetkezett az elhanyaglás, a feloszlás. Világos tehát, hogy létünk erősítése, céljainak elérése szempontjából culturára okvetlen szükségünk van, de nem oly culturára, „mely a nemzeti jelleget részben vagy egészen nélkülözi, mely a nemzeti szellem rontására törekszik, vagy annak megrontását bármikor, bármiképp előidézhetné érték nélküli, haszontalan, káros és meddő s annak ápolása és terjesztése sem Magyarország nemzeti, sem a közművelődés nemközi érdekei szempontjából nem indokolható.“ És a német cultura éppen ezt teszi, mert rendkívül nagy mértékben terjeszkedik hazánkban. De hát mit is értünk tulajdonképp német cultura alatt? „Értjük a culturának a német felfogás és szellem mezébe öltöztetett eredményeit, értjük annak jó és rossz oldalait, egészséges és fattyuhajtásait, egyszóval a cultura időségi egészét, a min az német földön fejlődött, érvényesült, fennáll s hozzáuk átszivárog.“ Pedig hát a német cultura sem a tudomány, sem a politika, sem a gazdaság, sem pedig a társadalmi

mozzanatokban éppen nem lehet bálványunk, mert nemzeti kifejlődésünknek — már csak keleti származásunknál fogva is — éppen a német cultura a legnagyobb ellensége.

Nem azt akarjuk mi ezzel mondani, mintha mi minden culturára átkot szóránk. Legkevésbé sem vezérel bennünket e gondolat. Nagyon is rászorulunk a cultura-nemzetekre. Csak hogy idegen culturát átültetni nem azt teszi, hogy egyszersmind annak keretét — nemzeti irányát is — átvegyük. Ha és mikor ez történnék, a hátrány nagyobb lenne az előnyél. Ebből az következik, hogy céljainknak legmegelőbb azon cultura lesz, mely nemzeti szellemünkkel legjobban megfér. A német pedig, mint az imént említők s a mint alább láthatjuk, ennek legkevésbé felel meg.

(Folytatjuk.) Percparti

Eperjesi Széchenyi-kör.

A magyar irodalmi szakválasztmány által f. é. február 9-én rendezett házi előadásra szép számmal gyűltek össze a kör tagjai, úgy hogy ezen fölolvasást a látogatottabbak közé sorolhatjuk: Dr. Sebestyén Jenő jogakadémiai tanár ur tartott fölolvasást: a fényűzésről, melyet eszmedus voltának és sikerült kidolgozásánál fogva a legnagyobb érdeklél s feszült figyelemmel eltelve hallgatá meg a közönség. Talán nem lehet érdektelen, ha ezen sikerült s érdekes fölolvasás vázát nyújtjuk olvasóinknak. Fölolvasó a fényűzést bölcsészeti s nemzetgazdasági oldalról mutatá be a hallgatónak nem mellözve a fényűzés fejlődési történelmét sem. Adta a fényűzésnek objektív definitióját, mely nem egyéb, mint költségek, mely a szükségesség határát átlépi; ezt azonban subjective is kell értenünk mert hiszen az elkerülhetlen szükséges tekintettel a korra, nemre, társadalmi állásra s vagyoni helyzetre rendkívül különböző lehet. A gazdagabb sokkal több kényelmet szerezhet magának s ennél fogva egy kis fényűzést is üzhet, mi a szegény v. középsorsu erejét fölülmulja. Sokan magas állásuknál, croesusi vagyonuknál fogva erkölcsileg kénytelenek fényűzők lenni. Ilyenmü fényűzés tehát jótékony hatása az ipar s képzőművészet fejlődésének előmozdítására, sőt a közvagyonosodást is előmozdítja. S ennél fogva a szó szoros értelmében vett fényűzésről csak oly népeknél lehet szó, melyek a virágzás pontjához közelednek. De olynemü fényűzés mely elfajul, mely oktalan s erkölcsstelen, nem menthető.

Ezután áttért szerző a fényűzés okainak bemutatására, melyek a büszkeség-, feltűnési vágy-, dicsérési hajlam- s az emberek változókonny természetéből szoktak eredni. A fölolvasást szerző legközelebb folytatni fogja s a kör tagjai csakis elismeréssel s köszönettel tartoznak t. fölolvasónak, hogy még egy ily élvezetes s tanulságos fölolvasás részeseivé lehetnek, mint a minő az előbb jelzett volt.

Tegnapelőtt ismét egy kellemes estét töltöttünk a Széchenyi-körben. Annyian voltunk megint hogy a helyiség minden része megtelt. Ennek az ez évben már ötödik zeneestélynek műsora is változatos, érdekes volt, több szép zeneszerzeményből és Hugo Viktor egy gyönyörű „Fiat voluntas“ című költeményéből állott, melyet Schwarz Ilona kisasszony a költő anyanyelvén szellemes felfogással, érthetően s oly franciás kiejtéssel adott elő, melyet a magyar és lengyel leginkább, a burkus és angol ritkán, a hollandi pedig soha se képes elsajátítani. — Ez alkalommal jöttben, kik eddig a Széchenyi-körben még nem jártak, sziveskedtek közreműködni. — A zenedarabokból különösen tetszett Janovitz Leontine szép csengő hangjával és Werbovski Zsófi kisasszonyok által énekelt Mendelssohn-kettős: „Meine Lieb“ ergösse sich, mely felkérések folytán egy második hettős a „Herbstlied“-del lön megtoldva.

Antony István a citera korlátolt hangköréhez illő darabot választott s azt ügyességgel adta elő. A citera különben olyan hangszer, mely akkor hat leginkább, ha a megfelelő hangulatot, a hallgatónál már készen találja; regényes vidék,

gy helyzet holdvilágos éj és csendben lehet azal különösen hatást előidézni. Ebből semmi sem volt a teremben s a közönség mégis igen szívesen fogadta Antony ur játékát, Umlaufól „Ein Hoffnungsstarh“-t melyre különben is most mindnyájunknak nagy szüksége van. Megtoldotta felhívás folytán Ecsedy szivreható panaszdalával: „Das Kind am Grabe seiner Mutter.“

Haas Zsiga ur, Hirschman növendéke, mint tehetséges zongorajátzó mutatta be magát a körnek, s látszott, hogy képes lenne szebb dalot is betanulni, mint a milyen a Leybach-féle közhelyes „Caprice etude.“

Fokozott érdeklődéssel hallgattuk Reissiger egy Triójából az előadott két részt, mert Kovácsy Vilma kisasszony valóban kiváló ügyességgel szépen s biztos hangoztatással játszotta a nehéz zongora részt. Annak befejeztével több magyar dalt játszott a hallgatóság felkérésére, mely élénk tapsvihart idézett elő. Janovitz és Wimmer urak játéka iránt ezuttal is mint, mint mindég teljes elismeréssel nyilatkozott a közönség.

Nagy élvezetet nyújtott a hallgatóságnak Schmidt Erzsike kisasszony játéka, ki Saint-Saëns híres symphoniai költeményét a „Danse Macabre“-t adta elő Liszt Ferenc letétele, melyet az ő sajtósága s utólrhetlen hangkombinációival Menter Zsófia számára szerzett hangversenydarabnak. — Hisz ez valóságos művészi előadás volt egészben úgy mint minden részeiben. A legnagyobb s összehalmozott nehézségeket játszi könnyedén multa felül a kisasszony a cél, a zenei szépség benyomásának elérése felé haladtában, a mellett tisztán érthető volt minden gondolat, melynek minél bizarrabb kifejezésére két ily eredeti lángszellem mint Liszt és Saint-Saëns költészete egyesült. — Szünni nem akaró tetszésnyilatkozatok követték a kisasszony ez előadását, melyet újból felkérve a szintén köztetszéssel fogadott Boccacio-keringővel fejezett be.

Pater Janus.

Különfélék.

Az inségi konyhára tett újabb adakozások:
Multi közlésből tévesen kimaradt: Szokan János 1 f. Öz. Kiss Anna 1 f.

A közp. pénztárban: Szieberth Kristófné 1 f. Pletényi E. ivén: A városi kapitányi hivatal 1 f. 50 kr.

Az ez idő szerint kijáró napi étadagok száma 135. s most az inségi konyha jótéteményében részesülő szegények közül sokan olyanok, kik a szükség idején házi uraiktól várható közvetlen istápolás helyett egyenesen ezen köz-segélyre utalattak, az inségi konyha pénztárának ezen oldalról bármi részbeni támogatása nélkül; a végrehajtó bizottság nevében működő ellenőrzés fenti körülményt annál inkább megfigyelésül ajánlja az illetőknek, mert a szükség nagy mérvei által jelentékenyen apadó pénztár még folytonos támogatást igényel!

A helybeli önkényes tüzoltó-egylet, f. hó 29-én tartandja meg rendes évi közgyűlést, melynek napirendjét közelebb közölni fogjuk.

A helyorségi katonai férő-helyek s illetőleg laktanyák ügyében kiküldött városi választmány ma délután fogja első ülését megtartani.

A bártfai és sárosmegyei inségek javára. Bártfán f. évi febr. 8-án rendezett táncmultság alkalmával felülfizetésekkel voltak szívesek járulni: Bretz Tivadar ur 1 frt, Fekete István ur 1 frt, Janiczky nővérek 3 frt, Kollek Géza ur 1 frt, Kosch Arthur ur 1 forint, Kosztrabszky ur 1 forint, Kuhnka Géza ur 1 frt, Ribossy Kálmán ur 3 frt, Románusky Antal ur 1 frt, Szakmáry Géza ur 1 frt, Wass Gyula ur 2 frt, Zárday József ur 1 frt. Végre Románusky Antal ur indítványára eszközölt gyűjtésből befolyt 10 frt 80 kr. Összesen 27 frt 80 kr. Fogadják az inséget, nyomort szenvedő emberiség nevében köszönetünket és a midőn ezt tesszük szolgáljon kegyelükért köszönetképen azon tudat, hogy legalább néhány családot segítettek megmenteni a nyomortól, hogy legalább néhány éhező árva könyét törölték.

A rendezés.
Mauthner Ödön budapesti magkereskedőnek főárjegyzéke, mely a legterjedelmesebbek egyike és melyet 230 magyarzó csinos ábra díszít, megjelent és kívánatra mindenkinek ingyen és bérmentve küldetik meg. E magzlet jó hire nem új előttünk rég ismerjük már kiváló magvairól és szilárd lelkiismeretes eljárását; nem is csodáljuk tehát ha nem csak az austria-magyarországi gazdakörök teljes bizalmát bírja, hanem már külföldön is oly jó hírnek örvend, mely a hazai kereskedelemnek díszére válik, minél fogva ezen magkereskedést a közelgő évad alkalmából legmelegebben ajánlhatjuk.

Törvényszéki csarnok.

1879. januárhó 29-én.

Weinberger-féle ügy.

Folyt. és vége.*

Vádolt védője kijelenti, hogy ő saját felelőségére állítja, hogy Alexander károsult s tanu vallomása felolvasatván, 2000 frt követelése még ki nem egyenlített, védő azonban megjegyzi, hogy az ügy szintén egyezkedés alatt van.

* L. e lap 5. számát.

Alexander az egység aláírásához meg nem jelent. Hellner Sámuel, károsult s tanu vallomása felolvasatván, 2000 frt követelése még ki nem egyenlített, védő azonban megjegyzi, hogy az ügy szintén egyezkedés alatt van.

Kolbenhayer Lajos vallomása felolvasatott. A törvényszék azon kérdésére, hogy most mi uton keresi kenyerét, Weinberger Mór vádolt kijelenti, hogy mint alkusz él Kassán. Védő ügyvéd betérjeszti a vádolt erkölcsi magaviseletéről szóló bizonyítványokat, melyek a jegyzőkönyvhöz csatoltattak.

Ezen vallomások kivétele után elnök a bizonyítási eljárást befejeztnek nyilvánítván, felhívta kir. alügyészt érdemleges indítványának előterjesztésére.

A kir. ügyész indítványában előterjeszti, miszerint bár a legfőbb ítélőszék Weinberger Mór, vád alá helyezési végzésében, a csalással párosult hamis bukás vádját alól feloldotta, s csupán vétke miatt helyezte vád alá, ez őt, mint közvédt, indítványában nem korlátozza, s ő vádoltat, az alább felsorolt indokoknál fogva csalással párosult hamis bukás büntényének elkövetésében indítványozza bűnösnek kimondani. — Weinberger Mór vádolt a hatvanas években jövén Sáros megyébe, bár szüleitől pár ezer forintot örökölt is, az semmi esetre sem volt annyi, hogy 14,000 forintot érő ingatlan vagyon megvétele mellett termény- és gyapjúkereskedést jöhíszeműleg aly nagyban folytathatott volna, mint amint azt tette, — nyilvánvaló tehát, hogy ő vállalataiban szédelő s tetteiben szemfényvesztő volt akkor. midőn két évi működés után jöhíszemű hitelezőit sok ezerrel megkárosítván, tartozási állapota 50,000 forintot tett ki.

Be van igazolva a bizonyítási eljárás folyamán, miként vádolt akkor, midőn szenvedő állapota cselekvő vagyonát tetemesen felülmulta már, — jöhíszemű hitelezőit azzal ámitotta, hogy itteni ingatlan vagyonát kezelés végett ipjának átadván, Zemlénben egy nagyobb szerű ingatlan birtokot szándékozik venni, — ezen állítása pedig valótlan volt, mert ő itteni ingatlan birtokát ipjának örök áron adta el 17,000 frtért, s miután ezt megtette, fizetési tehetetlenségét bejelentette.

Be lett a bizonyítási eljárás folyamán igazolva továbbá, hogy vádolt ipja Fränkl Bernát által fizetett 17,500 forinttal — vádolt azon váltói lettek törlesztve, illetőleg beváltva, melyeken Fränkl Bernát kibocsájtói minőségben volt aláírva, s így az obligóból kiesett.

Be lett a csődiratokkal igazolva, hogy vádolt közvetlenül a csőd kiütése előtt egyes hitelezőitől 17814 frtot vett fel kölcsön miután pedig e tetemes összegnek hová fordítását vádolt mivel sem igazolta, több mint valószínű, hogy a Fränkl Bernáttal kötött szerződés csak színlelt volt, és hogy az adásvételi szerződésben megnevezett hitelezők — nem a Fränkl Bernát pénzeivel, de a csőd kiütése előtt vádolt által kölcsön vett 17,814 forintnyi összeggel lettek kielégítve.

A színlelt adásvételi szerződés azt is igazolja, hogy vádolt hitelezőinek egy részét előnyben részesítette, azután pedig fizetési tehetetlenségét nyilvánította.

Be lett továbbá igazolva az is, hogy vádolt oly kiverit ámitással ejtette némileg hitelezőit tévedésbe, miszerint azok hajlandókká lettek vádolt ipját mint forgatót kötelezettsége alól felmenteni.

A csődiratok igazolják, hogy a csőd előtt vissza fizetett 17,500 frton kívül, vádoltnak szenvedő állapotba még 37,636 frt. 85 krajcárt tett ki; ugyanazon kimutatás igazolja, hogy a követelési állapot csak 952 frt. 77 krajcár volt — mely tizennegy évi kamataival együtt 2053 frt 40 krajcárra szaporodott ebből levonván a csődtömeg kebelezésére fordított költség 441 frt. 61 krajcár, maradt az összes hitelezők kielégítésére csak 1711 79 krajcár.

Tekintettel, hogy a kihallgatott tanuk s hitelezők vallomásaikkal igazolják, hogy vádolt minden üzleteiben szerencsés volt, elemi csapások által nem sújtott, és tekintettel különösen az 1844. évi VII. t. cz. 5. §-ára, mely azt rendelji, „hogy ha a megítelt követeléseknek összege a tömeg értékét meghaladja, a bukás hamissággal párosultnak tekintendő“, a kir. alügyész a hamis bukásnak és csalásnak úgy tárgyi mint alanyi tényálladékát beigazolva találja s tervezi, miszerint Weinberger Mór vádolt abban mondatván ki bűnösnek, mint olyan egy évi börtönbüntetésben elmarasztaltassék. — A károsultak követeléseikkel pedig a polg. per útjára utasításának.

Vádolt védője előterjeszti, hogy védené, ki a csőd kiütésekor egy barna hajú fiatal ember volt, miután ügye 20 éven át egész mostanáig huzatott s vonatott, most a büntető bíróság előtt mint öszfejú ember áll; a sok gond, helyzetének 20 éven át bizonytalan volta, testileg talán igen, de lelkileg, mint azt a védő által most betérjesztett s az iratokhoz csatoltatni kért számos erkölcsi bizonyítvány tanúsítja, — meg nem törte, bukását a szerencse változandósága, mely vállalatai végén elhagyta, idézte elő.

Kérdi védő, miért huzatott védenének ügye eddig. A csőd 1862-ik évben ütven ki, az akkor hatályban volt törvény szerint a bűnösség kérdése maga a csődbíróság által lett volna eldöntendő, az 1874. évi törvény pedig a büntető bíróságot

teszi annak bírójává, ez Weinberger ügyében, miután az ügy késleltetése védené hibáján kívül történt, illetékes bíróság nem lehet s ez ellen kifogást tett.

Ha ezen kifogása el nem fogadtatnék, hivatkozik védő az új s még életbe nem léptetett büntető törvénykönyvre, mely az elévülést illetőleg kimondja, hogy a halálbüntetés 20 év alatt, a vétségéknél pedig a büntetés 5 év alatt elévül; — napnál világosabb tehát, hogy Weinberger ügye szintén elévült.

De áttérve az incriminált dologra, a kir. ügyész mindjárt védbeszédje elején tévedésbe esett, állítván, hogy ő a nmltsu m. kir. Curia mint legfőbb ítélőszék által hozott vád alá helyezési végzés által a büntetés minősítését illetőleg indítványában magát ahhoz lekötöttnek nem tartja. — Igaza lenne akkor, ha a bizonyítás folyamán a végtárgyalásnál vádolt terhére újabb körülmények derítették volna fel, ez azonban vádolt ellen ma nem történt, s így az itélethozatalnál csupán s legfeljebb a vétke bukásról lehet szó.

Az 1840. és 41-ik évi törvények s különösen a 131. §. d) pontja azt mondja, hogy vétke bukást csakis bejegyzett kereskedő s olyan követ, het el, ki könyvet vezetni köteles, — vádolt bejegyzett kereskedő nem volt, könyveket nem vezetett.

Feltételezi továbbá a hivatolt törvény, hogy a bukott némely hitelezői foglalás utján előzetesen ki lettek légyen elégitve, mi szintén nem történt.

A védené ellen emelt azon vád, hogy némely hitelezőit előnyben részesítette volna, szintén alaptalan, mert igaz ugyan, hogy baján segíteni akarván, azon reményben, hogy kirántja magát, egy-két szorongató hitelezőjét a csőd előtt kifizette, ez azonban nem bűnös dolog.

Megjegyzi védő továbbá, hogy a tömeggondnok Szentandrassy Lajos által betérjesztett postatérítvények igazolják hogy vádolt a csőd kiütése előtti 2 évben 72 ezer forintot fizetett posta útján s így ebből is kivethető, hogy ő tartozásait mindig rendesen fizetni iparkodott, s hogy megbukott az csak szerencsétlenségének eredménye.

Az erkölcsi bizonyítványok igazolják, hogy vádolt bukása óta a legjobb magaviseletet tanúsítja, s mint több főből álló család feje utolsó időben Nyiregyházán becsületes uton szerzé mindennapi kenyerét.

Hivatkozik védő s figyelmébe ajánlja a kir. ítélő törvényszéknek azon körülményt, hogy mily rettenetes nyűg védenére nézve, hogy saját hibáján kívül már 20 év óta áll büntető perben, hisz ez maga sújtóbb mint bármilyen más súlyos büntetés; most tehát midőn védené hitelezői legnagyobb részét már is kielégítette, a többivel kiegyezett egy-két hitelező kivételével, — kikkel azonban a kiegyezés szintén biztos, — őt ki új életet kezdett, büntetéssel sújtani méltányos semmi esetre nem lenne.

Kéri védené ellenében büntetésül legfeljebb eddigi 20 évi perben állását betudni.

A törvényszék az elévülés kérdését azon okból, mert annak csak ott és akkor van helye, ha a vizsgálat egyáltalán meg nem kezdett, elvetette.

Az illetékesség kérdését pedig azzal indokolja, hogy a hol bűnös van, — ott ítélő bírónak is kell lenni — ez a jelen esetben pedig csak a törvényszék lehet.

Védő azon előterjesztését hogy itt csak vétke bukásról lehet szó, elfogadja, mert a végtárgyalás folyamán újabb, a büntetőre vonatkozó körülmények csakugyan fel nem derítették.

S így Weinberger Mór, figyelembe véve, hogy 20 év óta állott büntető per alatt, hogy hitelezőivel legnagyobb részt kiegyezett, hogy a betérjesztett erkölcsi bizonyítványok tanúsága szerint a csőd kiütése után munkás s jó magaviseletet tanúsított s hogy elvégre családapa, a törvényszék által vétke bukás vétségében mondatott ki bűnösnek — s mint olyan 14 napi szabadság büntetésben elmarasztaltatott.

A károsultak magán utra utasítottak.

Az ítélet úgy kir. ügyész mint vádolt részéről feljebbzetett.

Beküldetett.

Mélyen tisztelt szerkesztő ur! Becses lapjának múlt heti számában csekély személyemet azon nagy szerencse érte, hogy Dessewffy Lajos ur vele foglalkozott. Dessewffy Lajos ur ugyanis egy, a szerkesztői részből a „Beküldetett“ rovatába száműzött levélben jelentést tesz egy pórasszony legázolásáról, még pedig csupán azon okból, hogy alkalma legyen engem a t. c. közönségnek „humanitással és könyörülettel nem bíró“ embernek bemutatni. Megható és kenetteljes levelének végén pedig felhívja a művelt közönséget, hogy ezen ügyben ítéletet mondjon, Ezen felhívásnak csakugyan elég tétetett is, a mennyiben én a következő ítéletet kaptam kézbesítve:

„Dessewffy Lajos eperjesi lakos és sárosmegyei pénztárnok által Dr. Glück Lipót eperjesi ügyvéd ellen egy pórasszony legázolása alkalmával tanúsított magaviselete miatt az „Eperjesi Lapok“ 6. számában emelt panasz folytán az alulírt helyen és napon

talan pedig mond

eperj kos, ben 4-én, fekvő szálló tegsé Enne ülő

lamin tanus látott dezős mikor dozó is — gatni ledik, dőinek tehát tán se

a sért tulzás oly cs már e

hogy járt e vádoló nem l az ug ellen illető sel és ember belájt — ro az inc Glück bizor ama minde kenyel

Dessey kül, a boszu naszt ellen lanság fellépe

mény

idejév

zején

hivatlt terjesz végre

vagy

„Bekt radtar kiváló

zölhetj

des üt fidj in zu bef

terefja Feldzu

Wir e die 11 die w welfche

ten, gewiff fogar beugdi in Be

Arqum weije an Eu Aušta

deten

Nagy helyzet holdvilágos éj és csendben lehet azal különösen hatást előidézni. Ebből semmi sem volt a teremben s a közönség mégis igen szívesen fogadta Antony ur játékát, Umlaufól „Ein Hoffnungsstarhl“-t melyre különben is most mindnyájunknak nagy szüksége van. Megtoldotta felhívás folytán Ecsedy szivreható panaszdalával: „Das Kind am Grabe seiner Mutter.“

Haas Zsiga ur, Hirschman növendéke, mint tehetséges zongorajátzó mutatta be magát a körnek, s látszott, hogy képes lenne szebb dalot is betanulni, mint a milyen a Leybach-féle közhelyes „Caprice etude.“

Fokozott érdeklődéssel hallgattuk Reissiger egy Triojából az előadott két részt, mert Kovácsy Vilma kisasszony valóban kiváló ügyességgel szépen s biztos hangoztatással játszotta a nehéz zongora részt. Annak befejeztével több magyar dalt játszott a hallgatóság felkérésére, mely élénk tapsvihart idézett elő. Janovitz és Wimmer urak játéka iránt ezuttal is mint, mint mindég teljes elismeréssel nyilatkozott a közönség.

Nagy élvezetet nyújtott a hallgatóságnak Schmidt Erzsébet kisasszony játéka, ki Saint-Saëns híres symphoniai költeményét a „Danse Macabre“-t adta elő Liszt Ferenc letétele, melyet az ő sajtósága s utólrhetlen hangkombinációival Menter Zsófia számára szerzett hangversenydarabnak. — Hisz ez valóságos művészi előadás volt egészenben úgy mint minden részeiben. A legnagyobb s összehalmozott nehézségeket játszi könnyedén multa felül a kisasszony a cél, a zenei szépség benyomásának elérése felé haladtában, a mellett tisztán érthető volt minden gondolat, melynek minél bizarrabb kifejezésére két ily eredeti lángszellem mint Liszt és Saint-Saëns költészete egyesült. — Szünni nem akaró tetszésnyilatkozatok követték a kisasszony ez előadását, melyet újból felkérve a szintén köztetszéssel fogadott Boccacio-keringővel fejezett be.

Pater Janus.

Különfélék.

Az inségi konyhára tett újabb adakozások:
Multi közlésből tévesen kimaradt: Szokan János 1 f. Öz. Kiss Anna 1 f.

A közp. pénztárban: Szieberth Kristófné 1 f. Pletényi E. ivén: A városi kapitányi hivatal 1 f. 50 kr.

Az ez idő szerint kijáró napi étadagok száma 135. s most az inségi konyha jótéteményében részesülő szegények közül sokan olyanok, kik a szükség idején házi uraiktól várható közvetlen istápolás helyett egyenesen ezen köz-segélyre utalhatnak, az inségi konyha pénztárának ezen oldalról bármi részbeni támogatása nélkül; a végrehajtó bizottság nevében működő ellenőrzés fenti körülményt annál inkább megfigyelésül ajánlja az illetőknek, mert a szükség nagy mérvei által jelentékenyen apadó pénztár még folytonos támogatást igényel!

A helybeli önkényes tüzoltó-egylet, f. hó 29-én tartandja meg rendes évi közgyűlést, melynek napirendjét közelebb közölni fogjuk.

A helyorségi katonai férő-helyek s illetőleg laktanják ügyében kiküldött városi választmány ma délután fogja első ülését megtartani.

A bártfai és sárosmezei inségek javára. Bártfán f. évi febr. 8-án rendezett táncmulatság alkalmával felülfizetésekkel voltak szívesek járulni: Bretz Tivadar ur 1 frt, Fekete István ur 1 frt, Janiczky nővérek 3 frt, Kollek Géza ur 1 frt, Kosch Arthur ur 1 forint, Kosztrabszky ur 1 forint, Kuhnka Géza ur 1 frt, Ribossy Kálmán ur 3 frt, Románzsky Antal ur 1 frt, Szakmáry Géza ur 1 frt, Wass Gyula ur 2 frt, Zárday József ur 1 frt. Végre Románzsky Antal ur indítványára eszközölt gyűjtésből befolyt 10 frt 80 kr. Összesen 27 frt 80 kr. Fogadják az inséget, nyomort szenvedő emberiség nevében köszönetünket és a midőn ezt tesszük szolgáljon kegyelükért köszönetképpen azon tudat, hogy legalább néhány családot segítettek megmenteni a nyomortól, hogy legalább néhány éhező árva könyét törölték.

A rendezés.
Mauthner Ödön budapesti magkereskedőnek főárjegyzéke, mely a legterjedelmesebbek egyike és melyet 230 magyarzó csinos ábra díszít, megjelent és kívánatra mindenkinél ingyen és bérmentve küldetik meg. E magüzet jó hire nem új előttünk rég ismerjük már kiváló magvairól és szilárd lelkiismeretes eljárását; nem is csodáljuk tehát ha nem csak az austria-magyarországi gazdakörök teljes bizalmát bírja, hanem már külföldön is oly jó hírnek örvend, mely a hazai kereskedelemnek díszére válik, minél fogva ezen magkereskedést a közelgő évad alkalmából legmelegebben ajánlhatjuk.

Törvényszéki csarnok.

1879. januárhó 29-én.

Weinberger-féle ügy.

Folyt. és vége.*

Vádolt védője kijelenti, hogy ő saját felelősége állítja, hogy Alexander Józseffel szemben, mint hitelezővel a kiegyezés közbenjárása folytán Dobay Sándornál iskeresített, s hogy az véglegesem meg nem köttetett — ennek oka, hogy

* L. e lap 5. számát.

Alexander az egység aláírásához meg nem jelent. Hellner Sámuel, károsult s tanu vallomása felolvasatván, 2000 frt követelése még ki nem egyenlített, védő azonban megjegyzi, hogy az ügy szintén egyezkedés alatt van.

Kolbenhayer Lajos vallomása felolvasatott. A törvényszék azon kérdésére, hogy most mi uton keresi kenyerét, Weinberger Mór vádolt kijelenti, hogy mint alkusz él Kassán. Védő ügyvéd betérjeszti a vádolt erkölcsi magaviseletéről szóló bizonyítványokat, melyek a jegyzőkönyvhöz csatoltattak.

Ezen vallomások kivétele után elnök a bizonyítási eljárást befejezettnek nyilvánítván, felhívta kir. alügyészt érdemleges indítványának előterjesztésére.

A kir. ügyész indítványában előterjeszti, miszerint bár a legfőbb ítélőszék Weinberger Mór, vád alá helyezési végzésében, a csalással párosult hamis bukás vádját alól feloldotta, s csupán vétke miatt helyezte vád alá, ez őt, mint köz-vádlót, indítványában nem korlátozza, s ő vádoltat, az alább felsorolt indokokról fogva csalással párosult hamis bukás büntényének elkövetésében indítványozza bűnösnek kimondani. — Weinberger Mór vádolt a hatvanas években jövén Sáros megyébe, bár szüleitől pár ezer forintot örökölt is, az semmi esetre sem volt annyi, hogy 14,000 forintot érő ingatlan vagyon megvétele mellett termény- és gyapjúkereskedést jöhíszeműleg aly nagyban folytathatott volna, mint amint azt tette, — nyilvánvaló tehát, hogy ő vállalataiban szédelő s tetteiben szemfényvesztő volt akkor. midőn két évi működés után jöhíszemű hitelezőit sok ezerrel megkárosítván, tartozási állapota 50,000 forintot tett ki.

Be van igazolva a bizonyítási eljárás folyamán, miként vádolt akkor, midőn szenvedő állapota cselekvő vagyonát tetemesen felülmulta már, — jöhíszemű hitelezőit azzal ámitotta, hogy itteni ingatlan vagyonát kezelés végett ipjának átadván, Zemlénben egy nagyobb szerű ingatlan birtokot szándékozik venni, — ezen állítása pedig valótlan volt, mert ő itteni ingatlan birtokát ipjának örök áron adta el 17,000 frtért, s miután ezt megtette, fizetési tehetetlenségét bejelentette.

Be lett a bizonyítási eljárás folyamán igazolva továbbá, hogy vádolt ipja Fränkl Bernát által fizetett 17,500 forinttal — vádolt azon váltói lettek törlesztve, illetőleg beváltva, melyeken Fränkl Bernát kibocsájtói minőségben volt aláírva, s így az obligóból kiesett.

Be lett a csődiratokkal igazolva, hogy vádolt közvetlenül a csőd kiütése előtt egyes hitelezőitől 17814 frtot vett fel kölcsön miután pedig e tetemes összegnek hová fordítását vádolt mivel sem igazolta, több mint valószínű, hogy a Fränkl Bernáttal kötött szerződés csak színelv volt, és hogy az adásvételi szerződésben megnevezett hitelezők — nem a Fränkl Bernát pénzeivel, de a csőd kiütése előtt vádolt által kölcsön vett 17,814 forintnyi összeggel lettek kielégítve.

A színelv adásvételi szerződés azt is igazolja, hogy vádolt hitelezőinek egy részét előnyben részesítette, azután pedig fizetési tehetetlenségét nyilvánította.

Be lett továbbá igazolva az is, hogy vádolt oly kiverit ámitással ejtette némileg hitelezőit tévedésbe, miszerint azok hajlandókká lettek vádolt ipját mint forgatót kötelezettsége alól felmenteni.

A csődiratok igazolják, hogy a csőd előtt vissza fizetett 17,500 frton kívül, vádoltnak szenvedő állapota még 37,636 frt. 85 krajcárt tett ki; ugyanazon kimutatás igazolja, hogy a követelési állapot csak 952 frt. 77 krajcár volt — mely tizenegy évi kamataival együtt 2053 frt 40 krajcárra szaporodott ebből levonván a csődtömeg kebelezésére fordított költség 441 frt. 61 krajcár, maradt az összes hitelezők kielégítésére csak 1711 79 krajcár.

Tekintettel, hogy a kihallgatott tanuk s hia telezők vallomásukkal igazolják, hogy vádolt minden üzleteiben szerencsés volt, elemi csapások által nem sújtott, és tekintettel különösen az 1844. évi VII. t. cz. 5. §-ára, mely azt rendeli, „hogy ha a megítelt követeléseknek összege a tömeg értékét meghaladja, a bukás hamissággal párosultnak tekintendő“, a kir. alügyész a hamis bukásnak és csalásnak úgy tárgyi mint alanyi tényálladékát beigazolva találja s tervezi, miszerint Weinberger Mór vádolt abban mondatván ki bűnösnek, mint olyan egy évi börtönbüntetésben elmarasztaltassék. — A károsultak követeléseikkel pedig a polg. per útjára utasítassanak.

Vádolt védője előterjeszti, hogy védené, ki a csőd kiütésekor egy barna haju fiatal ember volt, miután ügye 20 éven át egész mostanáig huzatott s vonatott, most a büntető bíróság előtt mint öszfejű ember áll; a sok gond, helyzetének 20 éven át bizonytalan volta, testileg talán igen, de lelkileg, mint azt a védő által most betérjesztett s az iratokhoz csatoltatni kért számos erkölcsi bizonyítvány tanúsítja, — meg nem törte, bukását a szerencse változandósága, mely vállalatai végén elhagyta, idézte elő.

Kérdi védő, miért huzatott védenének ügye eddig. A csőd 1862-ik évben ítvén ki, az akkor hatályban volt törvény szerint a bűnösség kérdése maga a csődbíróság által lett volna eldöntendő, az 1874. évi törvény pedig a büntető bíróságot

teszi annak bírójává, ez Weinberger ügyében, miután az ügy késletetése védené hibáján kívül történt, illetékes bíróság nem lehet s ez ellen kifogást tett.

Ha ezen kifogása el nem fogadtatnék, hivatkozók védő az új s még életbe nem léptetett büntető törvénykönyvre, mely az elévülést illetőleg kimondja, hogy a halálbüntetés 20 év alatt, a vétségéknél pedig a büntetés 5 év alatt elévül; — napnál világosabb tehát, hogy Weinberger ügye szintén elévült.

De áttérve az incriminált dologra, a kir. ügyész mindjárt védbeszéde elején tévedésbe esett, állítván, hogy ő a nmltsu m. kir. Curia mint legfőbb ítélőszék által hozott vád alá helyezési végzés által a büntetés minősítését illetőleg indítványában magát ahhoz lekötöttnek nem tartja. — Igaza lenne akkor, ha a bizonyítás folyamán a végtárgyalásnál vádolt terhére újabb körülmények derítették volna fel, ez azonban vádolt ellen ma nem történt, s így az itélethozatalnál csupán s legfeljebb a vétke bukásról lehet szó.

Az 1840. és 41-ik évi törvények s különösen a 131. §. d) pontja azt mondja, hogy vétke bukást csakis bejegyzett kereskedő s olyan követ, het el, ki könyvet vezetni köteles, — vádolt bejegyzett kereskedő nem volt, könyveket nem vezetett.

Feltételezi továbbá a hivatolt törvény, hogy a bukott némely hitelezői foglalás útján előzetesen ki lettek légyen elégitve, mi szintén nem történt.

A védené ellen emelt azon vád, hogy némely hitelezőit előnyben részesítette volna, szintén alaptalan, mert igaz ugyan, hogy baján segíteni akarván, azon reményben, hogy kirántja magát, egy-két szorongató hitelezőjét a csőd előtt kifizette, ez azonban nem bűnös dolog.

Megjegyzi védő továbbá, hogy a tömeggondnok Szentandrassy Lajos által betérjesztett postatérítvények igazolják hogy vádolt a csőd kiütése előtti 2 évben 72 ezer forintot fizetett posta útján s így ebből is kivethető, hogy ő tartozásait mindig rendesen fizetni iparkodott, s hogy megbukott az csak szerencsétlenségének eredménye.

Az erkölcsi bizonyítványok igazolják, hogy vádolt bukása óta a legjobb magaviseletet tanúsítja, s mint több főből álló család feje utolsó időben Nyiregyházán becsületes uton szerzé minden-napi kenyerét.

Hivatkozik védő s figyelmébe ajánlja a kir. ítélő törvényszéknek azon körülményt, hogy mily rettenetes nyűg védené nézve, hogy saját hibáján kívül már 20 év óta áll büntető perben, hisz ez maga sujtóbb mint bármilyen más súlyos büntetés; most tehát midőn védené hitelezői legnagyobb részét már is kielégítette, a többivel kiegyezett egy-két hitelező kivételével, — kikkel azonban a kiegyezés szintén biztos, — őt ki új életet kezdett, büntetéssel sújtani méltányos semmi esetre nem lenne.

Kéri védené ellenében büntetésül legfeljebb eddigi 20 évi perben állását betudni.

A törvényszék az elévülés kérdését azon okból, mert annak csak ott és akkor van helye, ha a vizsgálat egyáltalán meg nem kezdetett, elvetette.

Az illetékesség kérdését pedig azzal indokolja, hogy a hol bűnös van, — ott ítélő bírónak is kell lenni — ez a jelen esetben pedig csak a törvényszék lehet.

Védő azon előterjesztését hogy itt csak vétke bukásról lehet szó, elfogadja, mert a végtárgyalás folyamán újabb, a büntetőre vonatkozó körülmények csakugyan fel nem derítették.

S így Weinberger Mór, figyelembe véve, hogy 20 év óta állott büntető per alatt, hogy hitelezőivel legnagyobb részt kiegyezett, hogy a betérjesztett erkölcsi bizonyítványok tanúsága szerint a csőd kiütése után munkás s jó magaviseletet tanúsított s hogy elvégre családapa, a törvényszék által vétke bukás vétségében mondatott ki bűnösnek — s mint olyan 14 napi szabadság büntetésben elmarasztaltatott.

A károsultak magán utra utasítottak.

Az ítélet úgy kir. ügyész mint vádolt részéről feljebbzetett.

Beküldetett.

Mélyen tisztelt szerkesztő ur! Becses lapjának múlt heti számában csekély személyemet azon nagy szerencse érte, hogy Dessewffy Lajos ur vele foglalkozott. Dessewffy Lajos ur ugyanis egy, a szerkesztői részről a „Beküldetett“ rovatába számított levélben jelentést tesz egy pöraszony legázolásáról, még pedig csupán azon okból, hogy alkalmá legyen engem a t. c. közönségnek „humanitással és könyörülettel nem bíró“ embernek bemutatni. Megható és kenetteljes levelének végén pedig felhívja a művelt közönséget, hogy ezen ügyben ítéletet mondjon. Ezen felhívásnak csakugyan elég tétetett is, a mennyiben én a következő ítéletet kaptam kézbesítve:

„Dessewffy Lajos eperjesi lakos és sárosmezei pénztárnok által Dr. Glück Lipót eperjesi ügyvéd ellen egy pöraszony legázolása alkalmával tanúsított magaviselete miatt az „Eperjesi Lapok“ 6. számában emelt panasz folytán az alul-írt helyen és napon

talan pedig mond

eperj kos, ben t 4-én, fekvő szálló tegsé Enne ülőbe

lamin tanus látott dezős mikor dozó is — gatni ledik, dőinel tehát tán se

a sért tulzás oly cs már e

hogy járt e vádoló nem l az ág ellen illető sel és ember belájt — ro az inc Glück bizor ama minde kenyel

Dessev kül, a boszu naszt ellen lanság fellépe

mény

idejév

zején

hivatl terjesz végre

vagy

„Bekt radtar kiváló

zolhetj

deš üt fidj in zu bel

terefja Feldzu Bvir e die U die w welfde

ten, gewiff logar beuá d in Be Argum weije an Zu Aušla deten

Itéltetett:

A Dr. Glück Lipót ellen emelt panasz alaptalanak nyilvánítottatik; panaszló Dessewffy Lajos pedig alaptalan panasz tételeiben vétkesnek kimondatik és e miatt megdorgáltatik.

Indokok:

1) Holländer Leó és Dr. Ferbstein Márk eperjesi lakosok, Reich Lajos sebes-kellemesi lakos, Silbermann Jakab péchujfalusi lakos és többen tanusítják, hogy Dr. Glück Lipót f. é. febr. 4-én, a mely napon t. i. az asszony legázoltatott, fekvő beteg volt, hogy a kérdéses számba beteg szallott és hogy ottan, nehogy a zord levegő betegségét súlyosítsa, gondosan beburkoltatott. — Ennek folytán ő nem is volt képes „kényelmes“ ülőhelyét elhagyni.

2) Rosenthal Adolf eperjesi joghallgató valamint Dojcsak Mária eperjesi mosónő és többen tanusítják, hogy Dr. Glück Lipót nem csak hogy látott a legázolt nő után, de részvételjesen kérdősködött is állapota felől, és csak akkor, mikor meggyőződött, hogy a sérült nő körül gondozó személyek — a többi közt egy városi hajdu is — segítőleg forognak, és hogy a mindig támogatni kész „samaritanus“ Dessewffy Lajos közledek, haladott tovább kése delmet nem turó teendőinek elvégzése végett. A sérült nő állapota tehát Dr. Glück Lipót „szánkájának oldása“ folytán semmiben sem rosszabbult.

3) Dessewffy Lajosnak azon előadása, hogy a sérült nőnek állapota „nagyon, nagyon“ súlyos, tulzának bizonyult, mert a kérdéses nő sérülése oly csekély mérvű, hogy a mai napon alkalmasint már el is hagyta a városi kórházat.

4) De eltekintve ezektől is, azon körülmény, hogy Dr. Glück Lipót „kisebb testi sértésekben“ járt el mint vádló, vagyis helyesebben mint a vádlónak képviselője, ellene súlyosításként fel nem hozható; hisz az épen szomorú kötelessége az ügyvédek, hogy feleket olyan egyéniségek ellen is képviselni tartozik, a melyek iránt az illető ügyvéd különben a legnagyobb elismeréssel és tisztelettel viseltetik. Ezt minden művelt ember belátni és méltányolni kénytelen, a mint belátja és méltányolja azon egyéniség is, melynek — rosszul felfogott — érdekében Dessewffy Lajos az incriminációk terére lépni jónak taalálta. Dr. Glück Lipót saját vallomásával be van ugyanis bizonyítva, hogy vele ama bizonyos egyéniség ama tudva levő pernek folyamatba tétele után is minden alkalommal sine ira et studio, a legelőzékenyebben és a legszívélyesebben bánt.

5) Miután tehát mindezekből kitnik, hogy Dessewffy Lajos minden előleges információ nélkül, a valónak tulzás általi elferdítése mellett és boszuvágyból Dr. Glück Lipót ellen alaptalan panaszt tett azon szándékkal, hogy ezen ügyvéd ellen a közönséget elkeserítse; a panasz alaptalanságának kimondásán felül, a panaszlót ama fellépése miatt vétkesnek kimondani kellett.

6) A büntetés kiszabásánál enyhítő körülményeknek vétettek Dessewffy Lajos javára:

a) hogy nem tudja, mit tegyen sok szabad idejével;

b) hogy még kezdő az „ujságba irás“ mezején;

c) hogy azon egyéniség, melynek — bár hivatalan — megboszulása végett ő a panaszt előterjesztette, hozzá első fokú sógorságban áll; végre

d) hogy panaszával Dr. Glück Lipótnak kárt vagy más kellemetlenséget egyáltalán nem okozott. Kelt Eperjesen, 1880. évi február 12-én.

A művelt közönség.

Azon kérelemmel, hogy ezen levelemet a „Beküldetett“ rovatába felvenni sziveskedjék, maradtam Eperjesen, 1880-ik évi február 12-én kiváló tisztelettel

Dr. Glück Lipót, eperjesi ügyvéd.

Szerkesztői üzenetek.

— P. Bártfa. Késés miatt csak a jövő számban közölhetjük. Üdvözlétünket!

Über den Luxus.

Ofters haben wir Anlaß genommen, das Kapitel des übermäßigen Luxus, dessen verderbliche Wirkungen sich im gesellschaftlichen Leben niemals verläugneten, zu besprechen.

Wir waren stets weit davon entfernt, dieses interessante Thema schulgerecht zu behandeln und unseren Feldzug vom doktrinären Standpunkte aus zu eröffnen. Wir gingen stets vom praktischen Standpunkte aus; die Umchau im gesellschaftlichen Leben, Erfahrungen die wir persönlich gemacht, lieferten uns die Daten, welche die Grundlage unserer Ausführungen bildeten.

Wir wissen recht wohl, und lassen es gerne gelten, daß jener mäßige Luxus, welcher sich innerhalb gewisser Grenzen bewegt, auch seine Vortheile hat und sogar eine Nothwendigkeit ist, inwiefern durch denselben die Industrie wesentlich gefördert wird. Doch ist in Betracht zu nehmen, daß bei uns auch dieses letztere Argument, welches für den Luxus spricht, nur theilweise zur Geltung gelangt, weil wir unseren Bedarf an Luxusartikeln zum überwiegend großen Theile vom Auslande beziehen, in Folge dessen die darauf verwendeten sehr beträchtlichen Summen nicht unserer, sondern

der ausländischen Industrie zugute kommt, und daher die erstere auf Kosten der letzteren beeinträchtigt und deren Entwicklung hemmt.

Fragen wir nun, womit der größte Luxus getrieben wird, so ergibt sich die Antwort, daß hauptsächlich mit den Damentoilletten, deren Bestandtheile, — wie wir in einem unserer Artikel auf Grund authentischer Daten ziffermäßig nachgewiesen haben — jährlich Millionen in Anspruch nehmen und dem Auslande zuführen.

Wir gehören gewiß nicht zu jenen griesgrämigen Pedanten, die zu Allem saure Minen machen und denen Alles, was das Leben heiter angenehmer und schöner gestaltet, ein Gräuel ist; aber eben deshalb müssen wir uns entschieden gegen jenen Luxus erklären, welcher die Ziererei und Schroffheit fördert, des Lebens angenehme Seiten, die natürliche ungezwungene Geselligkeit nicht nur beantrachtet, sondern vielmehr unmöglich macht und schließlich auch dem allgemeinen Wohle zuwiderläuft, inwiefern derselbe die finanziellen Verhältnisse einzelner Familien zerrütet, welcher Umstand dann auch auf die ganze Gesellschaft verderblich einwirkt.

Wir bitten das Gesagte nicht mißzuverstehen. Wir theilen keineswegs die Ansicht Derer, die da von den Damen eine Einfachheit verlangen, vor welcher jeder Schmuck und jene Abwechslung und geschmackvolle Zusammenstellung der Farben, welche das Auge so sehr entzückt, schwinden sollte; wir sind eben nur gegen die Uebertreibung, welche unschön und der eigentliche Grund jener verderblichen Folgen ist die wir in den obigen Zeilen schilderten. Die verpönte Schleppe, welche sich noch immer breit macht, u. s. w. sind Dinge, welche selbst aus ästhetischen Gesichtspunkten vollkommen entbehrlich wären.

Es sind schon an vielen Orten Versuche gemacht worden, gegen den Luxus eine allgemeine Bewegung hervorzurufen und dieselbe zugleich auch mit den Interessen der heimischen Industrie zu vereinbaren. Jedoch blieben alle diese Bestrebungen bisher ohne den gewünschten Erfolg und haben an der Sachlage weder die „allgemeinen mißlichen Verhältnisse,“ noch aber der Nothstand etwas geändert. Alles verhält sich heute so ziemlich so, wie in den vortrachlichen Zeiten, nur daß z. B. die heutigen Bälle und öffentlichen Unterhaltungen auffallend weniger besucht sind, als dies vormalig der Fall war, weil die Alternative folgendermaßen gestellt ist: Entweder entsalten wir einen Luxus, wie zuvor, oder unterhalten uns lieber garnicht, — wohingegen es richtiger so heißen sollte: Wir fröhnen dann und wann den heiteren Seiten des Lebens, wir unterhalten uns, aber — ohne Luxus.“

In Kaschau ist unlängst auch eine Bewegung entstanden, deren Zweck ist, dem Luxus der Damen Schranken zu setzen.

Ob diese Bewegung von Erfolg sein wird, ist abzuwarten, zu wünschen wäre es aber jedenfalls.

Tagesneuigkeiten.

Das Bankett der Mitglieder des Széchenyi-för, dessen wir in der vorigen Nummer erwähnten, wird morgen Sonntag, am 15. d. M. im großen Redoutensaal stattfinden. Anfang 8 Uhr Abends.

Die Wohlthaten der Volksküche dürften wohl kaum von Jemand verkannt werden können. Ueber Hundert beträgt die Zahl jener Arbeitslosen und Unbemittelten, die da täglich mit warmer und nahrhafter Speise versehen werden und von denen daher die Hungersnoth und das Elend abgewendet ist, welchem sie sonst in Folge des Nothstandes verfallen wären. Die Wirksamkeit der Küche ist jedoch von der Theilnahme des Publikums bedingt, und wird die Kassa derselben von dem letzteren im Stich gelassen, so ist die Küche allerdings außer Stand ihre Mission auch weiterhin zu erfüllen, trotz der Opferwilligkeit, welche sich angesichts dieser segensreichen Institution auf eine so schöne Weise offenbart hat. Aus den in unserem Blatte von Zeit zu Zeit veröffentlichten Ausweisen ist ersichtlich, daß die Spenden nunmehr ziemlich spärlich einfließen. Zum Vortheile der Volksküche werden zwar — wie wir vernehmen — später öffentliche Vorstellungen veranstaltet werden; wir können aber nicht umhin, unserem Publikum die Unterstützung dieser Institution angelegentlich und warm anzuschreiben.

Der Dominoball, welchen der hiesige wohlthätige Frauenverein zu Gunsten der Vereinskassa und der Sárosi Nothleidenden am 10. d. M. veranstaltete, ließ die heuer so kurz bemessen gewesene Karnevalzeit zu einem würdigen Abschlusse gelangen.

Unser schöne große Tanzsaal war zwar nicht dermaßen überfüllt, wie dies sonst am letzten Faschingsabende in der Regel der Fall zu sein pflegte, doch war sowohl das tanzende, wie auch das nichttanzende Publikum in schöner Anzahl vertreten; die Gallerien waren kaum ausreichend, um die Zuschauer zu fassen, die Logen waren gut besetzt, die Zahl der Tänzer und der Tänzerinnen in ziemlich gutem Verhältnisse und was der Unterhaltung die eigentliche Würze verlieh, das war eine Reihe von zumeist interessanten und pikanten Damen-Dominos deren Persönlichkeits-Identität jedoch größtentheils konstatirt wurde. Das TombolaSpiel bot auch viel Interesse. Getanzt wurde mit Ausdauer und hauptsächlich nach Mitternacht mit großem Aning. Die Sonne begrüßte die weißen Dächer, als das gelungene Fest zum Abschluß gelangte.

Wohlthätigkeitsvorstellung. Zu Gunsten der hiesigen freiwilligen Feuerwehr wird zu Ende d. M. eine Theatervorstellung abgehalten werden. Näheres hierüber werden wir demnächst mittheilen.

Orchester. Im Schooße des Széchenyi-för hat sich leghin eine Musikkapelle konstituir, welche bereits 18—20 Mitglieder zählt. In diesem Orchester sind sowohl Streich- als Blasinstrumente vertreten und hat die neue Musikkapelle ihre Wirksamkeit unter der Leitung des eifrigen Kapellmeisters Hr. Hirschmann bereits thatsächlich begonnen.

Hierdurch ist einem schon längst gehegten Wunsche der Musikfreunde und überhaupt des gebildeten Publikums entsprochen. Das Zustandekommen des Orchesters, welcher tüchtige Kräfte zählt, ist den eifrigen Bemühungen des Herrn Dr. Viktor Mosányi zu verdanken, der gegenwärtig an der Spitze des Musik-Ausschusses steht und sich in dieser Stellung schon auch bis jetzt Verdienste gesammelt hat.

Die Gemether Bade-Aktiengesellschaft wird ihre diesjährige Generalversammlung am 29. d. M. im Sitzungssaale des Stadthauses um 10 Uhr Morgens abhalten.

An der Tagesordnung werden sein: 1. Bericht des Direktionrathes und Rechnungen pro 1879. 2. Bericht des Aufsichtsrathes. 3. Beschluß hinsichtlich der Verwendung der reinen Einkünfte. Schließlich 4. Verhandlung etwaiger Beschlusanträge.

Die so hartnäckige Kälte ist endlich einem milden Thauwetter gewichen und der Eislaufplatz war von den Sportsliebhabern am 12. d. M. heuer wahrscheinlich zum letzten Male besucht. Die diesjährige Saison war eine ausgiebige und belebte und bildete das heuer so schön gelungene Abendfest unstreitig den Glanzpunkt desselben. Was nun den Sport selbst und die Ausübung desselben anbelangt, so blieb heuer wenig zu wünschen übrig. Bloss die Mangelhaftigkeit des Zuschauerraumes ließ Wünsche aufkommen, welche — wie auf Grund der diesbezüglichen Generalversammlungsbeschlüsse beinahe mit Bestimmtheit zu hoffen ist — bei Beginn der künftigen Saison in Erfüllung gegangen sein werden, wenn man — wie bisher stets der Fall war — die zum Baue der geplanten neuen Halle geeignete Sommer- und Herbstzeit nicht unausgenützt vorübergehen lassen wird.

In Bartsfeld fand am 8. d. M. ein Wohlthätigkeitskränzchen zum Vortheile der Nothleidenden statt.

Mit den Dekorationsmalern des Nationaltheaters Lehmann ist bezüglich Beistellung der für unser neues Theater nothwendigen Dekorationen bereits ein formeller Kontrakt abgeschlossen worden, demzufolge die angeschafften Dekorationen (Vorhang, Hintergründe, Coulissen, Souffiten u. s. w.) in Laufe des Monats Juni fertig sein sollen.

Mittlerweile wird auch die Bühnenmaschinerie und der Schnürboden errichtet.

Der Thierarzt als Tänzer.

Herr N., ein Russe von Geburt und Thierarzt von Profession, wollte sich mal einen guten Tag machen. Ein Ball im Städtchen S. im Ungarischen bot ihm die erwünschte Gelegenheit.

Herr N. glättete also mit vieler Sorgfalt die zehn Haare seines Arzney brütenden Hauptes, warf sich in Gala und verfügte sich ins Ballhaus.

Wie schon bemerkt Herr N. war Thierarzt und von diesem Standpunkte aus betrachtete er nun das ganze Schauspiel das sich seinen Blicken darbot, vielleicht zum ersten Male, denn Herr N. war Russe — und die Schönheit der Frauen Ungarns, sowie die Ritterlichkeit der Kavaliere waren ihm völlig neue Dinge.

Mit verwunderten Augen besah er Alles und setzte dann sein ganzes Genie daran Bekanntschaften in der fremden Gesellschaft zu machen. Abrr Herr N. obzwar glücklich in der Cour kranker Pferde und hustender Hunde, hatte Pech bei seinem Debut im Ballsaal.

Unmöglich bekannt zu werden! — rein unmöglich! . . . Endlich aber, endlich doch soll er vorgestellt werden; er wiegt sich in der süßen Hoffnung eine schöne Dame zum Tanz zu führen, da . . . oh Weh! ein Mißverständnis — — und Herr N. bekommt die weniger hübsche Nachbarin zur Tänzerin. Solches ist schon Manchen passiert und Europas civilisirte Söhne pflegen sich bei solcher Gelegenheit zu trösten und gute Miene zum bösen zu machen. Herr N. aber der Russe, der von höherer Kultur keine klaren Begriffe hatte, unterließ dies. Er kehrte ganz den Thierarzt heraus, ja er behandelte seine Tänzerin, wie ein in der Convalescenz befindliches Thierchen. Wie ein rechter Arzt thun muß, wandte er alle Strenge an um die Unglückliche in der Quadrille an einem Orte fest zu halten, trotz aller Bitten, der an Artigkeit gewöhnten Dame, die den Platz zu wechseln wünschte. Nicht genug die! er ließ die Pulverin, die mit heiligmähiger Langmut den Tanz mit ihm vollendet, danach inmitten des Saales stehen. Zweifelsohne präoccupirte ihn der Gedanke eine Arznei für eigensinnige Pferde zu erfinden, denn als ein solches hat er allem Anschein nach seine Tänzerin betrachtet.

Sie aber verzieh ihm, denn sie schätzte in ihm den tadelloien Fachmann, der so mit Leib und Seele seinem Beruf ergeben ist, daß er noch im Ballsaal mit Thierlein zu verkehren glaubt.

Sie die Arme aber! Helft mir sie bedauern, denn es ist fatal, sich plötzlich wie in Arabins Märchen verwandelt und den Händen eines grausamen Thierbändigers überliefert zu sehn.

Kathalle St.

Fruchtpreise vom 6. Feber 1880.

Weggen per 100 Kilogr.	fl.	10.—	10.50
Weizen "	"	11.50	14.50
Gerste "	"	7.50	9.—
Dafel "	"	6.—	6.50
Wais "	"	8.25	8.40
Erbsen "	"	8.50	9.50
Linsen "	"	11.—	—
Wolken "	"	11.—	—
Erbsenf "	"	4.—	—

Felelős szerkesztő: **Kyss Géza.**

Kiadó-tulajdonos: **Az Eperjesi Bankgyűlet.**

5737 tk. sz. 252 2-3

Árverési hirdetés!

Az eperjesi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság részéről közhírré tétetik: miszerint Hauptvogel született Hoffmann Mária hagyatékához tartozó Eperjes szab. kir. város 845. számú tjkönyvbeni 141 összeírású és 2000 frtra becsült ház az 1880 évi március 3-ik napján délelőtt 9 órakor Eperjesen Dobay Sándor kir. közjegyzőnek hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésén következő feltételek mellett fog eladatni:

1. Kikiáltási ár a fentebbi becslés, — melyen alul az árverésre kitűzött ingatlan nem fog eladatni.
2. A venni kívánók 10% bánatpénzt tartoznak letenni.
3. A vételár 1/3-részt fél hó, 1/3-részt egy és fél hó, az utolsó 1/3- részt két és fél hó múlva az árverés napjától számítva 6% kamattal együtt köteles a vevő lefizetni, — a bánatpénz az utolsó részletbe számítatik be.
4. Vevő a megvett birtoknak használatába azonnal belép, — az átíratás azonban csakis az egész vételár kifizetése után eszközölhető.
5. Az árverési feltételek meg nem tartása esetén a prdts: 459. §-ban foglalt jogkövetkezmények súlya a vevőt terhelendő, — végül:
6. A vevő köteles a megvett épületeket tűzkár ellen biztosítani, — úgy az átruházási, valamint a közterheket is; ez utóbbit a vétel napjától viselni.

Kelt az eperjesi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1879. december 31-én tartott üléséből.

Tahy,
h. jegyző.

Péchy,
elnök.

Im Antonijchen neugebauten Hause, Hauptgasse Nr. 123 vis-à-vis der evang. Kirche, ist das

große Gassengewölb
samt Wohngelegenheit

vom **1. Mai 1. J.** zu vermieten. 262 1-3

Eine Gassenwohnung

im ersten Stock des Hauses Nr. 4, vom **1. Mai** zu vergeben.

Näheres bei **Csatáry.** 263 1-3

A „**czemetei fürdő részvénytársulat**“ folyó 1880. évi február 29-én, délelőtt 10 órakor tartja a városház tanácstermében **rendes évi közgyűlést**, melyre a részvényesek ezennel tisztelettel meghívattak.

A közgyűlés tárgyai lesznek:

1. Az igazgató választmány jelentése az 1879. évről és a számadások betérjesztése.
2. A felügyelő bizottság jelentése.
3. A tiszta nyereség hovatfordítása iránti határozat.
4. Netaláni indítványok tárgyalása.

Kelt, Eperjesen 1880. február 11-én.

Az igazgatóság.

261

In Kellemes ist ein instruirtes Gut samt comfortablem Wohnhaus mit Garten und Wirthschafts-Gebäuden vom 1. April zu verpachten. Näheres bei Stefanie v. Keczer, obere Vorstadt Nr. 150 zu erfragen. 259 1-3

Haus-Verkauf.

Das auf der Hauptgasse gelegene, der Apollonia Bätint gehörende Haus Nr. 303, ist aus freier Hand zu verkaufen. 258 1-3

FERENCZ JÓZSEF
KESERÜVIZ-FORRÁS

Elismert mint leghatasosabb valamennyi keserüvíz között. **Dr. Leube W.** a belgyógyász tanára, Erlangenben „Nem okoz keletlen mellékhatást, ha nagyobb adagban vétetik. Sőt még oly esetekben is, hol a bélnyákhártya izgatott e víz fájdalom nélküli székletet okozott.“

Dr. Korányi Frigyes, tanár és királyi tanácsos **Budapestben.** „Különösen az által tünik ki, hogy enyhén keserü, nem kellemetlen ízű és hogy még hosszabb használat után sem zavarja meg az étvágyat és emésztést.“

Dr. Gebhardt Lajos, tanár és Szt.-Rókus kórház igazgatója, **Budapestben.** „Könnyen vétethetik és a többi budai vizekhez aránylag kevesebb mennyiségben és rövidebb idő alatt hoz kedvező eredményt létre.“

Dr. Kiss Sándor, a Szt.-János kórház igazgatója, **Budapestben.** „Valamennyi budai keserüvíz között kellemes íze és jeles hatása által tünik ki: gyomor- és bélhurutnál, megrogzított székrekedésnél, alhasi vérpanaszánál, valamint vértolulásoknál, aranyórnél, étvágytalanságnál.“

Dr. Bamberger Henrik, tanár és udvari tanácsos **Bécsben.** „Még hosszabb használatnál sincs semmiféle káros hatása.“

Dr. Meynert Th. az elmeorvos tanára, **Bécsben.** „A mérsékelt adagok és azok kíméletes hatása által e köröda egybevágó heveny köroseteinél gyakran fontos okajavlatnak felelnek meg.“

Ezen víz kapható minden gyógyszer-tár és fűszer-tár kereskedésben és a Ferencz-József keserüvíz-forrás igazgatóságánál **Budapestben,** väczki utca 18. sz. n.

Eperjesen Gálotsik J. W. és Holenia L. uraknál. 5-10

A Sárosmegyei tapolyi járásban fekvő és a kurimai, kucsini, kozsani, tap.-németfalvi, tap.-porubkai, hankoczi, dubinei és stefuri birtokból álló kurimai uradalom, folyó 1880-dik évi ápril hó 1-től bérbe adatik. 260 1-4

Bővebb felvilágosítást ad **Fest ügyvéd Eperjesen.**

Die aus den, im Sároser Comitatz Tapolyer Bezirk gelegenen Gütern Kurima, Kucsini, Tap.-Németfalvi, Tap.-Porubka, Hankocz, Dubine, Stefuro bestehende Domaine Kurima, wird vom 1. April 1880. in Pacht gegeben.

Die nähere Auskunft ertheilt in Eperies Adv. Fest.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy

1. a sz. kir. Eperjes város tulajdonához tartozó kőbánya s az alatta fekvő kert f. é. ápril hó elsejétől 3 évre leendő bérbe adása tekintetéből f. é. február hó 18-ik napján s

2. a vám- és helypénzszedési jognak f. é. ápril hó elsejétől három évre leendő bérbeadására nézve f. é. február hó 19-ik napján mindenkor d. e. 10 órakor a városház tanácstermében nyilvános árverés fog tartatni.

Miről a vállalkozni szándékozók azzal értesítettnek, hogy zárt s 10% bánatpénzzel ellátott írásbeli ajánlatok az árverés megkezdéseig szintén elfogadhatnak, s hogy az árverési feltételek a városi számvevőnél megtekinthetők. 151 3-3

Eperjes város tanácsa 1880. jan 30-án.

Öffentlicher Dank.

Allen jenen hochgeehrten hiesigen, wie auswärtigen Freunden und Bekannten, welche an dem Begräbnisse unserer hingeshiedenen, unergelichten, theuren Tochter Ilka Theil nahmen, staten wir hiemit öffentlich unsern innigsten Dank ab.

Eperies, den 7. Feber 1880.

Die tiefbetrübten Eltern
Julius u. Amalie Schönviezner.

257

Poudre de Serail.

Blaháné Louiza művésznő kedvenc arcpora.

Ezen arcor, vegytanilag tökéletesítve, minden ártalmas szerek-től mentes és oly kitünő tulajdonságokat egyesít, hogy minden eddig a kül- és belföldön készített porokat sokszorosán felülmulja; nagymérvű federeje az arcot az időjárás kellemetlen befolyásától megóvja, az arcnak és a testszínnek ifju és természetes színezetet kölcsönöz, úgy hogy a legélesebb szem sem képes a port rajta észrevenni, mely kitünő hatásaiért **Blaháné Louiza** asszonyság következő sorokkal tüntette ki:

T. Müller J. L. ezelőtt **Vadász Ferenc** özv. utódja illatszerezés urnak Budapestben.

A **Poudre de Serail**, melyet ön feltalált, valóban kitünő és nemében páratlan, mert nemcsak az arcon láthatatlan és tartós, de egyszersmind rendes használatnál ártalmatlansága által az arcora különös jótékony hatást gyakorol, a minőt még eddig semmiféle arcornál nem tapasztaltam, mely kiváló tulajdonságaiért jövőben mint kedvenc arcoromat kizárólag fogom használni, és meg vagyok győződve, hogy felülmulhatatlan jóságáért általános elismerésnek fog örvedeni.

Tisztelettel
Blaha Louiza.

Creme Pompadour.

Az illatszert terén jelentékeny párisi kitünőségekkel való összeköttetésem folytán sikerült a világhírű és fölötté határos „**Creme Pompadour**“-t egész eredeti tisztaságában és erejében előállítanom. Ez azon szer, melylyel a hirneves asszony egész agg koráig fenn tudta tartani csodaszépességét anélkül, hogy az egészségének ártott volna; azért nem mulasztatom el a t. hölgyvilágnak azt a leghatásosabban ajánlani. — E kitünő szer, jóval fölülmul minden eddigi e nemű gyártmányt. Egy tégely ára használati utasítással 1 frt 60 kr.

Csak azon készítmény valódiságáért kezeskedem, mely alanti védjeggyel el van látva. Legnagyobb választék valódi francia és angol illatszerekben.

Minden doboz **POUDRE DE SERAIL** a mellékelt bejegyzett védjeggyel van ellátva, 60 kr. és 1 frt dobozokban; valódi minőségben csupán a feltalálónál **Müller J. L.** ezelőtt **Vadász Ferenc** özv. utóda, illatszerezés a „Virág-királyné“-hoz **Budapest, koronaherceg-utca 2. sz.**

kapható. — Vidéki megrendelések potosan eszközöltetnek. 236 5-10

Friedrich Kobilicz,

Steinmetz in Eperies,

zeigt dem geschäftigen Publikum hiemit höflichst an, daß er das

Steinmetzgeschäft Gustav Maurers,

(dessen Leiter er seit 2 Jahren gewesen)

übernommen hat,

und empfiehlt sich derselbe zur solidesten, geschmackvollsten und möglichst billigsten Ausführung aller in das Steinmetzschaff schlagenden Arbeiten.

256 2-3

Fruchtpreise vom 6. Feber 1880.

Woggen per 100 Kilogr.	10.—	10.50
Weggen " 100 "	11.50	14.50
Gerste " 100 "	7.50	9.—
Hafer " 100 "	6.—	6.50
Malz " 100 "	8.25	8.40
Erbsen " 100 "	8.50	9.50
Linsen " 100 "	11.—	—
Böden " 100 "	11.—	—
Erbsenf. " 100 "	4.—	—

Felelős szerkesztő: **Kyss Géza.**

Kiadó-tulajdonos: **Az Eperjesi Bankegylet.**

5737 tk. sz. 252 2-3

Árverési hirdetés!

Az eperjesi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság részéről közhírré tétetik: miszerint Hauptvogel született Hoffmann Mária hagyatékához tartozó Eperjes szab. kir. város 845. számú tjkönyvbeni 141 összeírási és 2000 frtra becsült ház az 1880 évi március 3-ik napján délelőtt 9 órakor Eperjesen Dobay Sándor kir. közjegyzőnek hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésén következő feltételek mellett fog eladatni:

1. Kikiáltási ár a fentebbi becslés, — melyen alul az árverésre kitzított ingatlan nem fog eladatni.
2. A venni kívánók 10% bántpénzt tartoznak letenni.
3. A vételár 1/3-részt fél hó, 1/3-részt egy és fél hó, az utolsó 1/3-részt két és fél hó múlva az árverés napjától számítva 6% kamattal együtt köteles a vevő lefizetni, — a bántpénz az utolsó részletbe számítatik be.
4. Vevő a megvett birtoknak használatába azonnal belép, — az átíratás azonban csakis az egész vételár kifizetése után eszközölhető.
5. Az árverési feltételek meg nem tartása esetén a prts: 459. §-ban foglalt jogkövetkezmények súlya a vevőt terheleni, — végül:
6. A vevő köteles a megvett épületeket tűzkár ellen biztosítani, — úgy az átruházási, valamint a közterheket is; ez utóbbit a vétel napjától viselni.

Kelt az eperjesi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság 1879. december 31-én tartott üléséből.

Tahy, h. jegyző.

Péchy, elnök.

Im Antonyschen neugebauten Hause, Hauptgasse Nr. 123 vis-à-vis der evang. Kirche, ist das

große Gassengewölb sammt Wohngeliegenheit

vom 1. Mai 1. J. zu vermieten. 262 1-3

Eine Gassenwohnung

im ersten Stock des Hauses Nr. 4, vom 1. Mai zu vergeben.

Näheres bei **Csatáry.** 263 1-3

A „czemétei fürdő részvénytársulat“ folyó 1880. évi február 29-én, délelőtt 10 órakor tartja a városház tanácstermében **rendes évi közgyűlést, melyre a részvényesek ezennel tisztelettel meghívattak.**

A közgyűlés tárgyai lesznek:

1. Az igazgató választmány jelentése az 1879. évről és a számadások betérjesztése.
2. A felügyelő bizottság jelentése.
3. A tiszta nyereség hovatfordítása iránti határozat.
4. Netaláni indítványok tárgyalása.

Kelt, Eperjesen 1880. február 11-én.

Az igazgatóság.

Zu Kellemes ist ein instruirtes Gut sammt comfortablem Wohnhaus mit Garten und Wirthschafts-Gebäuden vom 1. April zu verpachten. Näheres bei Stefanie v. Keczer, obere Vorstadt Nr. 150 zu erfragen. 259 1-3

Haus-Verkauf.

Das auf der Hauptgasse gelegene, der Apollonia Bálint gehörende Haus Nr. 303, ist aus freier Hand zu verkaufen. 258 1-3

FERENCZ JÓZSEF KESERUVIZ-FORRÁS

Elismert mint leghatásosabb valamennyi keserűvíz között. **Dr. Leube W.** a belgyógyász tanára, Erlangenben adagban vétetik. „Nem okoz kelletlen mellékhatást, ha nagyobb adagban használják, sőt még oly esetekben is, hol a belyákhártya izgatott e viz fájdalom nélküli székletet okozott.“

Dr. Korányi Frigyes, tanár és királyi tanácsos Budapestben. „Különösen az által tűnik ki, hogy enyhén keserű, nem kellemetlen ízű és hogy még hosszabb használat után sem zavarja meg az étvágyat és emésztést.“

Dr. Gebhardt Lajos, tanár és Szt.-Rókus közkórház igazgatója, Budapestben. „Könnyen vétethetik és a többi budai vizekhez aránylag kevesebb mennyiségben és rövidebb idő alatt hoz kedvező eredményt létre.“

Dr. Kiss Sándor, a Szt.-János közkórház igazgatója, Bácsban. „Valamennyi budai keserűvíz között kellemes íze és jeles hatása által tűnik ki: gyomor- és bélhurutnál, megrogzított székrekedésnél, alhasi vérpanaszoknál, valamint vértelülésekkel, aranyérmél, étvágytalanságnál.“

Dr. Bamberger Henrik, tanár és udvari tanácsos Bácsban. „Még hosszabb használatnál sincs semmiféle káros hatása.“

Dr. Meynert Th. az elmebetegyek tanára, korcsolya- és kórmentesítő orvos, Bácsban. „A mérsékelt adagok és azok kíméletes hatása által e kórda egyéb gyógykezelésénél gyakran fontos okajavaltatnak felelnek meg.“

Ezen viz kapható minden gyógyszerár és fűszerár kereskedésben és a Ferencz-József keserű-forrás igazgatóságánál Budapestben, váci utca 18. sz. a.

Eperjesen Gallotsik J. W. és Holenta L. uraknál. 5-10

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy

1. a sz. kir. Eperjes város tulajdonához tartozó kőbánya s az alatta fekvő kert f. é. ápril 10-ik napján délelőtt 3 órakor leendő bérbe adása tekintetéből f. é. február 18-ik napján s

2. a vám- és helypénzszedési jogok f. é. ápril 10-ik napján délelőtt három órakor leendő bérbeadására nézve f. é. február 19-ik napján mindenkor d. e. 10 órakor a városház tanácstermében nyilvános árverés fog tartatni.

Miről a vállalkozni szándékozók azzal értesítettek, hogy zárt s 10% bántpénzzel ellátott írásbeli ajánlatok az árverés megkezdéséig szintén elfogadtatnak, s hogy az árverési feltételek a városi számvevőnél megtekinthetők. 151 3-3

Eperjes város tanácsa 1880. jan 30-án.

Öffentlicher Dank.

Allen jenen hochgeehrten hiesigen, wie auswärtigen Freunden und Bekannten, welche an dem Begräbnisse unserer hingefahrenen, unergelblichen, theuren Tochter Ilka Theil nahmen, stellen wir hiemit öffentlich unseren innigsten Dank ab.

Eperjes, den 7. Feber 1880.

Die tiefbetrübten Eltern
Julius u. Amalie Schönviezner.

257

Poudre de Serail.

Blaháné Louiza művésznő kedvenc arcpora.

Ezen arcpor, vegytanilag tökéletesítve, minden ártalmas szerekkel mentes és oly kitünő tulajdonságokat egyesít, hogy minden eddig a kül- és belföldön készített porokat sokszorosan felülmulja; nagymértű federeje az arcot az időjárás kellemetlen befolyásától megóvja, az arcnak és a testszínnek ifjú és természetes színezetét kölcsönöz, úgy hogy a legélesebb szem sem képes a port rajta észrevenni, mely kitünő hatásaiért **Blaháné Louiza** asszonyasság következő sorokkal tüntette ki:

T. Müller J. L. ezelőtt Vadász Ferenc özv. utódja illatszerezés urnak Budapestben.

A Poudre de Serail, melyet ön feltalált, valóban kitünő és nemehán páratlan, mert nemcsak az arcon láthatatlan és tartós, de egyszersmind rendes használatnál ártalmatlansága által az arca különös jótékony hatást gyakorol, a minőt még eddig semmiféle arcpornál nem tapasztaltam, mely kiváló tulajdonságaiért jövőben mint kedvenc arcpornát kizárólag fogom használni, és meg vagyok győződve, hogy felülmulhatatlan jóságáért általános elismerésnek fog örvendeni. Tisztelettel

Blaha Louiza.

Creme Pompadour.

Az illatszert terén jelentékeny párisi kitünőségekkel való összekötéseim folytán sikerült a világhírű és fölötte hatásos „Creme Pompadour“-t egész eredeti tisztaságában és erejében előállítanom. Ez azon szer, melylyel a hirneves asszony egész agg koráig fenn tudta tartani csodaszépességét anélkül, hogy az egészségének ártott volna; azért nem mulasztatom el a t. hölgyvilágnak azt a leghatásosabban ajánlani. — E kitünő szer, jóval fölülmul minden eddigi e nemű gyártmányt. Egy tégely ára használati utasítással 1 frt 60 kr.

Csak azon készítmény valódiságáért kezeskedem, mely alanti védjeggyel el van látva. Legnagyobb választék valódi francia és angol illatszerekben.

Minden doboz POU DRE DE SERAIL a mellékelt bejegyzett védjeggyel van ellátva, 60 kr. és 1 frt dobozokban; valódi minőségben csupán a feltalálónál Müller J. L. ezelőtt Vadász Ferenc özv. utóda, illatszerezés a „Virág-királyné“-hoz Budapest, koronahereceg-utca 2. sz. kapható. — Vidéki megrendelések potosan eszközöltenek. 236 5-10

A Sárosmegyei tapolyi járásban fekvő és a kurimai, kucsini, kozsani, tap.-németfalvi, tap.-porubkai, hankoczi, dubinei és stefuri birtokból álló kurimai uradalom, folyó 1880-dik évi ápril 1-től bérbe adatik. 260 1-4

Bővebb felvilágosítást ad **Fest ügyvéd Eperjesen.**

Die aus den, im Sároser Comitatz Tapolyer Bezirk gelegenen Gütern Kurima, Kucsini, Tap.-Németfalva, Tap.-Porubka, Hankocz, Dubine, Stefuro bestehende Domaine Kurima, wird vom 1. April 1880. in Pacht gegeben.

Die nähere Auskunft ertheilt in Eperjes Adv. Fest.

Friedrich Kobilicz,

Steinmetz in Eperies,

zeigt dem geschätzten Publikum hiemit höflichst an, daß er das

Steinmetzgeschäft Gustav Maurers,

(dessen Leiter er seit 2 Jahren gewesen)

übernommen hat,

und empfiehlt sich derselbe zur solidesten, geschmackvollsten und möglichst billigsten Ausführung aller in das Steinmetzgeschäfte schlagenden Arbeiten.

256 2-3